

Temanotat

Status for Sons of Iraq (SoI) i 2011

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og politidepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

Opplysningene som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som rapportene omhandler.

© Landinfo 2011

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgaten 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

Fax: 23 30 90 00

E-post: mail@landinfo.no

www.landinfo.no

Temanotat **Irak: Status for Sons of Iraq (SoI) i 2011**

SUMMARY

The administrative control of the clan-based Sons of Iraq militia was by April 2009 taken over by the Iraqi government from the U.S. forces in Iraq. This implied that Prime Minister Maliki became responsible for paying their salaries. Maliki promised to integrate the mainly sunni-based militia into the security forces, police or to other public civil employment by the end of the year. By December 2010, only 42 percent had got new jobs, and the stalling of the integration process lead to increased dissatisfaction among the SoI group. The SoI members have to an increased extent become victims of violent attacks from al-Qaida in Iraq (AQI), and as a result a substantial number of them are said to have returned to the AQI or assisted the group with sensitive information enabling AQI to undertake attacks in large parts of central Iraq. An improvement in the security situation in Iraq is partly dependent on the development of the integration of the rest of the SoI into the public authorities, but also closely linked to the reconciliation process between the Shia-dominated government and the country's Sunni-minority as such.

SAMMENDRAG

Den klanbaserte borgervernmilitsen Sons of Iraq (SoI) ble i løpet av april 2009 overlatt til irakiske myndigheters kontroll etter å ha vært lønnet og administrert av amerikanske styrker. Det innebar at statsminister Maliki var blitt ansvarlig for å administrere styrken. Etter planen skulle hele SoI nedbygges og inkluderes i irakiske myndighetsorganer som sikkerhetsstyrken, politiet eller i sivile stillinger. I desember 2010 var kun 42 prosent integrert i henhold til avtalen, og treneringen har ført til økt misnøye blant SoI-medlemmene. SoI-medlemmene har i økende grad blitt utsatt for væpnede angrep fra al-Qaida i Irak (AQI), og som resultat skal flere av dem ha returnert til AQI eller bistått gruppen med sensitiv informasjon som har gitt AQI spillerom til å utføre angrep rundt om i det sentrale Irak. Det er Landinfos vurdering at en bedring i sikkerhetssituasjonen i Irak er til dels avhengig av utviklingen i prosessen med å integrere resten av SoI i det offentlige, men også nært knyttet til forsoningsprosessen mellom den shia-dominerte regjeringen og landets sunni-minoritet for øvrig.

INNHold

1. Innledning	5
2. Status for SoI i dag	5
3. Hvor mange er integrert i irakiske myndighetsorganer?	5
3.1 Har integreringen stoppet opp?.....	7
3.2 Betaling av lønninger	8
4. Anseelse i det irakiske samfunnet.....	9
5. Tilbake til AQI igjen	9
6. Sikkerhetssituasjonen for SoI og familiemedlemmene deres.....	10
7. Sons of Iraq's betydning for sikkerheten i Irak	11
8. Referanser	13

1. INNLEDNING

Dette notatet omhandler utviklingen av borgervernmilitsen Sons of Iraq (SoI) og bygger på tidligere notat om samme tema utarbeidet av Landinfo. Militsen blir også omtalt som Awakening councils eller *Sahwa* på arabisk.

Notatet vil først redegjøre for hvor langt irakiske myndigheter har kommet i å integrere styrken i offentlige myndighetsorganer. Dernest vil vi komme med noen betraktninger om hvilken anseelse SoI har i det irakiske samfunnet.

Den positive trenden med stadig bedring i sikkerhetssituasjonen i Irak har stagneret, og notatet diskuterer om man kan knytte dette opp mot et frafall i SoI til fordel for al-Qaida i Irak (AQI) og andre væpnede opprørsgrupper. I tillegg vil sikkerhetssituasjonen for SoI-medlemmene bli belyst, og vi vil se på hvilken effekt SoI har for sikkerhetssituasjonen i Irak generelt.

Notatet bygger i hovedsak på åpne, nettbaserte kilder.

2. STATUS FOR SOI I DAG

I desember i fjor ble det antatt at det var igjen drøyt 54 000 medlemmer av borgervernmilitsen Sons of Iraq (Brookings 2011). Dette tallet er hentet fra amerikanske myndigheter, og inkluderer personer som frivillig har alliert seg med det amerikanske militæret for å slå ned på militant opprørsvirksomhet lokalt. Tallet inkluderer ikke de om lag 25 000 frivillige som tok del i de Awakening councils som ble opprettet i Anbar i 2006. Denne sistnevnte gruppen har i all hovedsak allerede blitt integrert i det irakiske politiet (MNC-I 2009). På det meste besto SoI-styrken av rundt 100 000 personer (Wilbanks og Karsh 2010).

3. HVOR MANGE ER INTEGRERT I IRAKISKE MYNDIGHETSORGANER?

Prosessen med å overføre SoI fra amerikansk til irakisk administrativ kontroll startet i oktober 2008 (SIGIR 2011). Borgervernet i Bagdad ble overtatt først, og innen april 2009 var alle SoI fra de resterende provinsene koblet opp mot irakiske myndigheter. Det totale antallet SoI-medlemmer som ble overført fra amerikansk til irakisk kontroll var 95 120, ifølge SIGIR (2011), det amerikanske kontrollorganet for Iraks gjenoppbygging. SIGIR har evaluert utbetalingene til SoI-prosjektet for det amerikanske forsvarsdepartementet.

Irakiske myndigheter tok mål av seg til å integrere hele SoI-militsen inn i sikkerhetsstyrken (ISF) og politiet eller andre myndighetsorganer innen utgangen av 2009 (Wilbanks og Karsh 2010). Statsminister Maliki lovte at 20 prosent av styrken

skulle integreres i politiet eller hæren (Ali 2009; U.S. Department of Defence 2010). Denne prosessen har imidlertid gått tregt. Innen utgangen av 2010 var kun nær 9000 absorbert av ISF mens drøyt 30 000 hadde fått jobber i andre departementer (Wilbanks og Karsh 2010; Bengali 2010; Brookings 2011; Benraad 2011, s. 123; SIGIR 2011) Ifølge U.S. Department of Defence (2010) har 13 000 SoI blitt integrert i ISF. For en oversikt over antallet SoI som har blitt integrert i det offentlige per provins frem til desember 2010, se tabell 1 (side 7).

Tallene viser at kun 42 prosent av SoI-styrken hadde blitt integrert i hæren, politiet eller øvrige myndighetsorganer ved utgangen av 2010. En av grunnene som skal ha blitt brukt som forklaring på at resten ikke hadde fått noen jobb var manglende utdanning og at SoI-medlemmene dermed ikke var skikket til en jobb i det offentlige (Wilbanks og Karsh 2010). I Bagdad skal 81 prosent av SoI-soldatene kun hatt barne- og ungdomsskoleutdanning. Dette tilfredsstillende ikke krav til opptak i ISF og andre offentlige stillinger. Manglende lese- og skrivekyndighet kan være en reell forklaring på at det har vært vanskelig å integrere mange av SoI i deler av forvaltningen. Det er også en oppfatning at myndighetene har trenert integreringen pga. mistro mot deler av SoI-stryken. Det er ingen stor uenighet om at flere av soldatene tidligere hadde operert på vegne av AQI eller på andre måter har bidratt i voldshandlinger mot amerikanske og irakiske styrker. Derfor har det vært stor motstand innad i regimet mot å tilsette disse i statlige stillinger (U.S. Department of Defence 2010; Benraad 2011).

Et annet problem knyttet til integrering av SoI-styrken, er at mange av dem som har fått en jobb utenfor ISF har hevdet at jobbene innebar intetsigende arbeid (Benraad 2011; Bengali 2010). Det amerikanske kontrollorganet for Iraks gjenoppbygging, SIGIR (2011), skriver i sin rapport at mange har takket nei til jobbtillbud som vaktmester, sjåfør og vaktpersonell fordi de følte at slike jobber ikke var gode nok for dem. Flere hevdet også at lønningene var lavere enn det som var blitt lovet og at utbetalingene var uregelmessige og til tider avkortet. Kun noen få fikk faste jobber. Dette har, ifølge en av lederne for borgervernmilitsen, ført til at flere hundre av dem har sluttet (Bengali 2010).

Tabell 1. Oversikt over antall SoI per provins som har blitt integrert i offentlige jobber fra oktober 2008 til desember 2010.

Provins	Departement	ISF	Totalt integrert	Opprinnelig antall SoI*	Prosent integrert
Bagdad	30476	6804	37280	50425	73,9
Salah al-Din	0	1481	1481	10051	14,7
Ninewa	0	0	0	1255	0
Kirkuk	0	0	0	8811	0
Diyala	0	463	463	8688	5,3
Wassit	0	0	0	929	0
Qadissiya	0	0	0	1858	0
Babylon	0	0	0	7342	0
Anbar**	0	0	0	4044	0
Totalt	30476	8748	39224	93403	41,9

* Selv om det opprinnelige antallet SoI var 95 120 da irakiske myndigheter tok over kontrollen med styrken, har 1 717 forlatt programmet i henhold til de amerikanske styrkene i Irak som igjen har fått tallene fra den irakiske regjeringen.

** Inkluderer ikke det opprinnelige Awakening council i Anbar som tidligere har blitt integrert i det irakiske politiet.

Kilde: SIGIR 2011

3.1 HAR INTEGRERINGEN STOPPET OPP?

I henhold til en medarbeider i UNAMIs Security Information Analysis unit (UNAMI-SIAU) i Bagdad, som Landinfo traff i Bagdad i november 2010, har prosessen med å inkludere borgervernet i armeen stoppet opp over hele landet, og spesielt i Salah al-Din provins (Landinfo og Migrationsverket 2011).

Myndighetene hadde som mål å integrere alle SoI i Bagdad innen utgangen av 2009, men forskjøv denne fristen til etter valget i mars 2010 slik at SoI kunne fortsette i sine posisjoner for å bistå med sikkerhetsarbeid (SIGIR 2011, s. 16). Deretter ble prosessen igjen utsatt frem til ny regjering ble etablert (U.S. Department of Defence 2010, s. 29). Flere av provinsguvernørene i Irak skal også ha ytret ønske om å beholde SoI til etter valget (Ardolino 2010).

Det har ikke lyktes Landinfo å finne ny og oppdatert informasjon om hvor mange som eventuelt er integrert i løpet av 2011, men i henhold til en rapport fra SIGIR (2011) som ble utgitt i januar i år, har ikke irakiske myndigheter tilbudt noen fra SoI jobb siden november 2009.

Integreringen av SoI ser ut til å ha lyktes best i Bagdad der 30 000 var integrert allerede i januar 2010 (Ardolino 2010). En av grunnene kan være at SoI-styrken i Bagdad var mindre klanbasert og flere i Bagdads borgervernmilitis var shiamuslimer. Innen utgangen av 2010 hadde 74 prosent av SoI-styrken i hovedstaden fått jobb i det offentlige (tabell 1).

3.2 BETALING AV LØNNINGER

Etter at irakiske myndigheter tok over den administrative kontrollen over SoI i april 2009, blir SoI-medlemmene betalt av det departementet de sorterer innunder. Forsvarsdepartementet betaler lønn til dem som har gått inn i hæren, mens Innenriksdepartementet betaler politiet.

Da SoI lå direkte under amerikansk kontroll, ble lønningene i sin helhet gitt til SoI-lederne som igjen betalte sine medlemmer (SIGIR 2011). Hvert medlem fikk 300 USD per måned samt en resultatbasert bonus (Wilbanks og Karsh 2010). SoI-medlemmer som deltok i operasjoner og bidro til arrestasjon av mistenkte eller på andre måter bidro til å avverge voldelige episoder, kunne få 400 dollar ekstra i lønn.

Irakiske myndigheter har endret betalingsrutinene og betaler ut lønningene direkte til hvert enkelt medlem på en bestemt lønningdag.

Flere kilder hevder at lønnsutbetalingene til de gjenværende SoI er uregelmessige, både i forhold til når de utbetales og i beløpets størrelse (Bengali 2011; Benraad 2011, s. 123; U.S. Department of Defence 2010, s. 29).

Ifølge SIGIR (2011, s. 18) har kun 42 prosent av lønnsutbetalingene til SoI-medlemmene skjedd til rett tid i perioden oktober 2008 til desember 2010. Betalingene ble definert som å komme i 'rett tid' dersom SoI fikk full lønn utbetalt i slutten av måneden etter full tjeneste. Fra mai 2010 ble lønningene utbetalt i midten av måneden. Tabell 2 viser prosentvis oversikt over lønnsutbetalingene per provins i perioden oktober 2008 til desember 2010.

Tabell 2. Oversikt over utbetalingene til SoI per provins i perioden oktober 2008 til desember 2010.

Provins	Forsinket	På tid	Totalt	Prosent for sent	Prosent på tid
Bagdad	19	8	27	70,4	29,6
Diyala	15	9	24	62,5	37,5
Babylon	14	9	23	60,9	39,1
Wassit	13	9	22	59,1	40,9
Anbar	15	7	22	68,2	31,8
Ninewa	10	12	22	45,5	54,6
Kirkuk	11	11	22	50	50
Qadissiiya	7	8	10	52,4	47,6
Salah al-Din	11	10	10	58,1	41,9
Totalt	115	83	198	58,1	41,9

Kilde: SIGIR 2011

Den irakiske regjeringen skal ha vært ute av stand til å betale SoI lønn i fire av provinsene den første tiden etter overtakelsen av ansvaret. I Babylon, Wassit og Anbar betalte det multinasjonale korpset (MNC-I) derfor for SoI i ytterligere én måned og i Qadissiiya i fire måneder (SIGIR 2011).

4. ANSEELSE I DET IRAKISKE SAMFUNNET

Det er lite kontroversielt å hevde at borgervernmilitsen SoI bidro sterkt til en reduksjon av voldshendelser i Irak. Borgervernets lokalkjennskap bidro i stor utstrekning til å avdekke våpenlagre og avverge planlagte angrep. De lokale SoI-lederne sluttet dessuten å gi beskyttelse og husvære til AQI og andre grupper som trengte det for sin virksomhet. Likevel har det vært slik at forholdet mellom SoI og irakiske lokale og statlige myndigheter til tider har vært anspent, som for eksempel i Diyala provins. Statsminister Maliki har vært skeptisk til borgervernets lojalitet (Wilbanks og Karsh 2010).

Den klanbaserte borgervernmilitsen har blitt ansett å være kjøpt og manipulert av amerikanske styrker (Benraad 2010, p 127). Myriam Benraad (2010), stipendiat ved Paris Institute of Political Studies og Center for International Studies and Research (CERI), hevder i sin artikkel om SoIs fremvekst og undergang at de irakiske klanene helt siden dagens Irak ble til på 1920-tallet har tenkt strategisk i forhold til alliansebygging. Både Kong Faisal og Saddam Hussein kjøpte seg lojalitet fra klanene. Hun mener det samme skjedde i 2006 da borgervernmilitsen ble opprettet. Klanene skiftet strategi fra å bekjempe okkupasjonsmakten til å støtte den i kampen mot Al-Qaida i Irak (AQI). Nå når SoI ikke får den støtten de var forespeilet fra irakiske myndigheter er veien tilbake til AQI kort, og flere hundre skal angivelig igjen ha skiftet side. Mange av disse er fortsatt formelt med i SoI.

Det faktum at flere av klanmedlemmene var AQIs støttespillere før de gikk inn i SoI, og at klanene også tidligere har solgt seg til høystbydende, er med på å skape et opportunistisk og lite tillitvekkende bilde av SoI hos de nye makthaverne og den del av befolkningen som støtter disse. Mange har tvilt på borgervernmilitsens motiver for å bistå de amerikanske styrkene (Benraad 2010, s. 127).

Benraad hevder i sin artikkel at det er en viss skepsis mot SoI også innad i den sunnimuslimske delen av samfunnet. Krefter både innenfor opprørsbevegelsen og sunnidominerte partier som Iraq Accord Front har fryktet at SoI skal bli en politisk viktig maktfaktor på deres bekostning (Benraad 2011, s. 124).

Flere SoI-medlemmer har søkt politisk makt og hatt ønske om å gjenerobre sunnienes tapte posisjon i samfunnet. Mange stilte som kandidater til parlamentsvalget i mars 2010, men oppnådde ikke de ønskede resultatene, dels pga. manglende koordinering og dels pga. intern konflikt (Saman 2010).

5. TILBAKE TIL AQI IGJEN

Irakiske myndigheters manglende oppfølging av SoI har ført til at flere har satt spørsmålsteget ved myndighetens vilje til å inkludere dem i det offentlige apparatet slik de har blitt lovet. Dette skaper misnøye blant SoI-militsen og gjør veien tilbake til opprørsbevegelsen kortere. Denne gruppen er avhengige av å tjene til livets opphold for seg og sine familier, og dersom ikke irakiske myndigheter gjør alvor av å benytte seg av dem, kan mange komme til å la seg bruke av AQI eller andre grupper, enten de gjør det av økonomiske eller andre grunner.

I 2010 ble det fra amerikansk og irakisk hold hevdet at AQI var svekket i Irak som følge av at flere av de fremtredende lederne var arrestert eller drept. Hyppige voldshandlinger i 2011, angivelig utført av Islamic State of Iraq (ISI) som er støttet av Al-Qaida i Irak (AQI), kan imidlertid tyde på at AQI og ISI har blitt styrket i løpet av det siste året ved at flere SoI faktisk har trådt ut av borgervernet og gått over til AQI /ISI. Manglende oppfølging av SoI fra irakiske myndigheter kan ha gjort det lettere for AQI/ISI å rekruttere misfornøyde medlemmer av borgervernet.

Allerede i 2009 ble det spekulert i at SoI-medlemmer forlot borgervernet til fordel for AQI og andre væpnede opprørsgrupper som en reaksjon på arrestasjoner av flere av borgervernets ledere (Ali 2009). Høsten 2010 ble det rapportert at mange innen SoI hadde gått over til AQI/ISI (Saman 2010; Williams og Adnan 2010). Selv om det ikke foreligger noen eksakte tall, så antas det fra offisielt irakisk hold at det gjelder flere tusen SoI-medlemmer (Benraad 2011, s. 123; Saman 2010).

Borgervernmilitisen har blitt tilbudt penger eller blitt truet av AQI til å oppgi konfidensiell informasjon (Christie 2010; Williams og Adnan 2010). Andre igjen har angivelig bidratt frivillig med hjelp til AQI pga. manglende oppfølging fra irakiske myndigheter og manglende lønninger (Christie 2010). Ifølge det amerikanske forsvarsdepartementet varierer det fra provins til provins hvor mange som har returnert til AQI og andre opprørsgrupper (US Department of Defence 2010 s. 30).

Ifølge UNAMI-SIAU (som sitert i Landinfo 2011) har AQI gitt SoI-medlemmene et enkelt valg: Å bli med i al-Qaida eller bli drept. AQIs strategi, ble det hevdet, var å på samme tid å angripe og lokke SoI-medlemmer til å gå tilbake til al-Qaida. FN-organisasjonen var av den oppfatning at det særlig var SoI-medlemmene i Hawija-distriktet sør i Kirkuk provins og i Salah al-Din provins som gikk tilbake til AQI (Landinfo 2011).

6. SIKKERHETSSITUASJONEN FOR SOI OG FAMILIEMEDLEMMENE DERES

SoI har lenge vært særlig eksponert for væpnede anslag. De bemanner sjekkpunkter og er dermed spesielt utsatt for veibomber og improviserte håndlagte bomber. Det amerikanske utenriksdepartementets menneskerettighetsrapport for 2010 viser til en økning i antall angrep rettet mot SoI (U.S. Department of State 2011). Man har sett angrep mot SoI som gruppe, som da en selvmordsbomber drepte 45 medlemmer som sto i kø for å få utbetalt lønn utenfor en politistasjon i Bagdad den 18. juli 2010, og som enkeltpersoner i direkte attentat enten i deres hjem eller på gaten (U.S. Department of State 2011; IBC 2011).

AQI har fremsatt direkte trusler mot medlemmer av SoI om at de som ikke angrer sin overgang til myndighetene og forlater SoI må være rede til å møte konsekvensene for sin ulydighet (Mohammed 2011).

De fleste SoI-medlemmer blir drept i veibomber eller i målrettede attentater der de enten blir skutt eller rammes av bilbombe. I hovedsak er det militsmedlemmene selv som er målet, og det er langt mellom rapporteringer om at også deres

familiemedlemmer rammes. I henhold til Iraq Body Counts rapportering skjedde det sist gang den 11. juni i Samar., og før det, 20. mars, da et SoI-medlem og fem fra hans familie ble drept i Dalouiyah (IBC 2011). Det er imidlertid noen fler eksempler på at forhenværende SoI-medlemmer blir drept (bl.a. 13. juli 2011 i Bodj, vest for Baquba og 14. juli 2011 i Abu Ghraib) (IBC 2011).

I henhold til rapportering fra Iraq Body Count (2011) har SoI-medlemmer blitt drept i følgende områder av Irak i løpet av sommeren 2011: Baquba, Abu Ghraib, Hawija, Jurf al Sakhar, Khaldiya (vest for Bagdad), al-Wasiti (sør i Kirkuk), Samar, Iskandriya, Ahdamiya og Amariya (Bagdad), Rashad (Kirkuk) og Khalis.

De siste rapporterte angrepene mot SoI-medlemmer skjedde 7. september i år. I det ene tilfellet gikk maskerte væpnede menn inn i et privat hus nær Dujail i Salah al-Din provins og skjød en lokal SoI-leder foran øynene på familien hans (Aswat al-Iraq 2011a). Samme dag ble en annen SoI-leder drept og en annen såret i et bombeangrep i Diyala (Aswat al-Iraq 2011b).

7. SONS OF IRAQ'S BETYDNING FOR SIKKERHETEN I IRAK

Som nevnt tidligere i notatet, er det liten uenighet om at SoI har bidratt sterkt til å bedre sikkerheten i Irak etter 2006. Det at klanledere allierte seg med amerikanske styrker og rekrutterte unge menn fra sine familier til å bistå i kampen mot AQI og andre opprørsgrupper gjorde det vanskeligere å lagre våpen og planlegge angrep lokalt der SoI var organisert. Borgervernets lokalkunnskap samt det faktum at flere klaner sluttet opp om SoI tok bort mye av grunnlaget for AQIs virksomhet. I Anbar, der bevegelsen Awakening Councils først ble etablert, gikk volden drastisk ned fra 1350 angrep i oktober 2006 til drøyt 200 i august 2007 (Wilbanks og Karsh 2010). Også andre provinser så tilsvarende effekt av SoI-programmet, og al-Qaida-ledere skal ha uttalt at deres gruppe ble redusert med 70 prosent innen utgangen av 2007, fra 12 000 til 3500 (Wilbanks og Karsh 2010).

Man har imidlertid etter hvert sett at voldsangrepene har tiltatt flere steder der SoI fortsatt er aktive. Man kan derfor spekulere i om man kan knytte dette til antakelsene om at flere hundre, eller kanskje tusen, SoI-medlemmer har skiftet side i løpet av det siste året. Det at gjerningsmenn kommer seg gjennom godt bevoktede sjekkpunkt i Bagdad og andre byer med større sprengstoffladninger, kan være et tegn på at enkelte innen SoI nå driver dobbeltspill og bl.a. gir sensitiv informasjon til grupper som ISI og AQI eller at de lar våpentransporter passere kontrollpostene.

At AQI og andre grupper fortsatt er aktive både i Bagdad og andre sentrale provinser, kan tyde på at de har lokale medspillere flere steder i landet. Korrupsjon er en medvirkende årsak (El Gamal 2011).

Det er vanskelig å konkludere med at det er SoIs skjebne alene som er avgjørende for den fremtidige sikkerheten i det sentrale Irak, men gitt størrelsen på gruppen og den innflytelsen medlemmene har i sine lokale miljøer, er det grunn til å tro at det har en viss betydning. Hvordan SoI blir behandlet av irakiske myndigheter har en vesentlig sammenheng med forsoningsprosessen i landet for øvrig. Sikkerheten i Irak kan ikke

forventes å bli bedre uten en positiv utvikling i forholdet mellom den shia-dominerte regjeringen og den sunnimuslimske minoriteten.

8. REFERANSER

- Ali, R.F. (2009, 4. juni). Al-Qaeda and the Iraqi Resistance Seek to Win Over Fighters of the Awakening Councils. *Terrorism Monitor*, 7(15). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews%5Btt_news%5D=35081 [lastet ned 7. september 2011]
- Ardolino, B. (2010, 25. januar). Integration of Sons of Iraq: Update. *The Long War Journal*. Tilgjengelig fra http://www.longwarjournal.org/threat-matrix/archives/2010/01/integration_of_soi_update.php [lastet ned 7. september 2011]
- Aswat al-Iraq (2011a, 7. september). Sahwa leader killed in Salah al-Din. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra http://en.aswataliraq.info/Default1.aspx?page=article_page&id=144691&l=1 [lastet ned 13. september 2011]
- Aswat al-Iraq (2011b, 7. september). Sahwa leader assassinated in Diala. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra http://en.aswataliraq.info/Default1.aspx?page=article_page&id=144706&l=1 [lastet ned 13. september 2011]
- Bengali, S. (2010, 6. desember). With U.S. presence fading in Iraq, ex-militia faces uncertain future. *McClatchy*. Tilgjengelig fra <http://www.mcclatchydc.com/2010/12/06/v-print/104799/with-us-presence-fading-in-iraq.html> [lastet ned 6. september 2011]
- Benraad, M. (2011). Iraq's Tribal "Sahwa": Its Rise and Fall. *Middle East Policy*, XVIII(1). Tilgjengelig fra <http://www.mepc.org/journal/middle-east-policy-archives/iraqs-tribal-sahwa-its-rise-and-fall> [lastet ned 13. september 2011]
- Brookings (201, 28. juli). *Iraq Index. Tracking Variables of Reconstruction & Security in Post-Saddam Iraq*. Washington DC: Brookings Institution. Tilgjengelig fra <http://www.brookings.edu/~media/Files/Centers/Saban/Iraq%20Index/index.pdf> [lastet ned 13. september 2011]
- Christie, M. (2010, 3. november). Q&A-Is al Qaeda in Iraq coming back? *Reuters*. Tilgjengelig via Reliefweb <http://reliefweb.int/node/373363> [lastet ned 13. september 2011]
- El Gamal, R. (2011, 28. august). Analysis : Iraq al-Qaeda regroups, Shi'ite militias threaten. *Reuters*. Tilgjengelig fra <http://www.reuters.com/article/2011/08/28/us-iraq-violence-qaeda-idUSTRE77R1JQ20110828> [lastet ned 31. august 2011]

- Iraq Body Count (2011). *Database - Individuals*. Oxford: Iraq Body Count. Tilgjengelig fra <http://www.iraqbodycount.org/database/> [lastet ned 13. september 2011]
- Landinfo og Migrationsverket (2011, 3. februar). *Irak: sikkerhetssituasjon, væpnet aktivisme og væpnede grupper*. Oslo: Landinfo og Migrationsverket. Tilgjengelig fra http://landinfo.no/asset/1533/1/1533_1.pdf [lastet ned 13. september 2011]
- Mohammed, B. (2011, 12. august). Two killed in blast. *AKnews*. Tilgjengelig fra <http://www.aknews.com/en/aknews/3/256584/> [lastet ned 12. september 2011]
- MNC-I, dvs. Multi-national Corps – Iraq (2009, 9. februar). *Anbar Sons of Iraq transfer complete*. Bagdad: MNC-I. Tilgjengelig fra <http://www.usf-iraq.com/news/headlines/anbar-sons-of-iraq-transfer-complete> [lastet ned 7. september 2011]
- Murphy, D. (2011, 29. august). Death comes again to Iraq's 'Mother of al battles' mosque. *Christian Science Monitor*. Tilgjengelig fra <http://www.csmonitor.com/layout/set/print/content/view/print/405964> [lastet ned 7. September 2011]
- Saman, M. (2010, 19. oktober). Awakening movement in Iraq. *The New York Times*. Tilgjengelig fra http://topics.nytimes.com/top/news/international/countriesandterritories/iraq/awakening_movement/index.html [lastet ned 30. august 2011]
- Saslav, J. (2008, november). SoI transitions to rebuilding Iraq. *The Daily Roar*. Tilgjengelig fra <http://www.docstoc.com/docs/49852788/SoI-transitions-to-rebuilding-Iraq> [lastet ned 30. august 2011]
- SIGIR, dvs. Special Inspector General for Iraq Reconstruction (2011). *Sons of Iraq Program: Results are uncertain and financial controls were weak*. Arlington: SIGIR. Tilgjengelig fra <http://www.sigir.mil/files/audits/11-010.pdf> [lastet ned 9. september 2011].
- Wilbanks, M. og E. Karsh (2010). How the "Sons of Iraq" Stabilized Iraq. *Middle East Quarterly*, XVII(4). Tilgjengelig fra Middle East Forum <http://www.meforum.org/2788/sons-of-iraq> [lastet ned 2. september 2011]
- Williams, T. og Adnan, D. (2010, 16. oktober). Sunnis in Iraq Allied With U.S. Rejoin Rebels. *The New York Times*. Tilgjengelig fra http://www.nytimes.com/2010/10/17/world/middleeast/17awakening.html?ref=al_qaeda_in_mesopotamia [lastet ned 30. august 2011]
- U.S. Department of Defence (2010, august). *Measuring stability and security in Iraq. June 2010. Report to Congress*. Washington DC: U.S. Department of Defence. Tilgjengelig fra http://www.defense.gov/pubs/pdfs/June_9204_Sec_Def_signed_20_Aug_2010.pdf [lastet ned 8. september 2011]
- U.S. Department of State (2011, 8. april). *2010 Human Rights Report: Iraq*. Washington DC: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra

<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2010/nea/154462.htm> [lastet ned 13. september 2011]